

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

Art. I. De Vicario in Divinis, Perpetuo & Temporaneo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

106. Ceterum, sicut Jure spectato Sacrista, sic & Custodis, illò inferioris, officium nec dignitas nec beneficium Ecclesiasticum, sed tantum ministerium est,

Barbosa *cit. num. 8.* ita ex Consuetudine Ecclesie, in quibus Custos idem qui Sacrista est, illius in dignitate constitutus non minuit dignitatem.

TITVLVS XXVIII.

De Officio Vicarii.

Actenus Ecclesie proprio: deinceps alieno nomine ei deferentium munera: & imprimis quidem celeberrimum Vicarii Episcopi (& sede vacante Capituli) Generalis Officium est declarandum.

ARTICVLVS I.

De Vicario in Divinis, Perpetuo & Temporaneo.

SUMMARIUM.

1. Vicarius quis?
2. Alius Natus, alius Datus?
3. Alius in Divinis, & alius Jurisdictionis est.
4. In Divinis Perpetuus Vicarius Canonicus.
5. Ab Ordinario instituitur, previo examine.
6. Ad presentationem principalis Rectoris cum consensu Patroni.
7. Institutus Parocho equiparatur quoad administrationem & alia jura.

8. Quoad qualitates & condiciones in illo requisitas.
9. Stabilitatem & vacationis inducitur.
10. Administrationem totam habet principali presente.
11. Et retinente curam tantum habitabilem.
12. Nominandi & fructus percipiendi jura conservantem.
13. Vicarius Temporaneus ex variis causis.
14. Ad breve à Parocho liberè.
15. Ad longum tempus cum consensu Ordinarii constituitur.
16. Et removeri ad nutum potest.
17. Vicarius, si Perpetuus ad breve tempus Vicarium sibi substituere.
18. Si Temporaneus est, cooperatorem solum assumere potest.
19. Nisi consuetudo Vicarii constituendi jus ipsi concedat.

Vicarius in genere, ut ipsa nominis, à vocabulo *Vice*, derivatio indicat, est, qui vices gerit alterius, mortui, absentis, vel quò minus muneri aut rebus suis interesse aut superesse ipsemet possit, aliter
Cc cc 3 impedi-

impediti, *l. Vicarius 3. ff. de Legationibus*, Vallens. *ad hanc Rubr. §. 1. n. 1.* & Barbofa *ad eandem n. 3.* estque vel Natus sive legitimus, cui Vicariatus à Canone vel Lege ita competit, ut administrationem vel jurisdictionem Ordinariam, propriam & diversam à principali, ei tamen, cujus vices gerit, subordinatam habeat: cujusmodi Episcopi Vicarii sunt Archidiaconus & Archipresbyter, *cc. 1. de Offio. Archidiacon. & Archipresb.* vel Datus, qui vicariatum ab homine sive superiore, eum sibi vel alteri substituente, habet: qui prout, vel in celebratione Missarum, Sacramentorum administratione & similibus, vel in jurisdictionis contentiosa, in eodem vel diverso tribunali, exercitio, ut Vicarius Episcopi generalis & iudices delegati &c. alienas vices gerit: vel in Divinis, vel Jurisdictionis &c. Vicarius appellatur à Glossa & Panormit. *ad hanc Rubr.*

3. Vicarius in Divinis vel, ut etiam vocatur, in Beneficiis, alius est Perpetuus, *c. fin. hic, c. Extirpanda 30. §. Qui verò de Prabend.* Et alius Temporalis, *c. Pervenit. 28. de Appellat. Panormit. in s. Extirpanda 30. cit. n. 5. & Barbofa Jur. Eccles. Lib. 3. cap. 5. n. 2.*

4. Perpetuus est, qui in aliqua Ecclesia, assignata ex annuis ejus proventibus debita portione ad congruam sustentationem, legitima sive Ordinaria auctoritate canonicè instituitur, ut ad libitum & extra casus à Jure expressos nequeat amoveri, Glossa *in c. fin. cit. V. Perpetuos*, Panorm. *ibid. n. 1.* & Laiman *Lib. 4. Tract. 2. cap. 5. n. 8.* & Barbofa *cit. n. 2.* Cujusmodi Vicarii

In primis institui, quantumvis etiam in aliis possint, ferè tamen solent in Ecclesiis solum Parochialibus, quando ista alteri Ecclesie, dignitati, beneficio, Universitati, collegio, hospitali vel loco pio

annexa & unita reperitur, *§. Qui verò cit.* & valde frequenter, quando Parochia secularis unita est Monasterio; cum tamen ejusmodi Parochia administrari nequeat per monachos, *c. Cum de beneficio 3. de Prabend. in 6. & c. Super eo 9. de Regular.* ad istorum præsentationem seculares clerici in iis instituuntur, *c. De monachis 11. de Prabend. & c. 1. de Capell. Monach. ubi Panormit. & Barbofa, uterque n. 1.* Aliquando etiam, cum parochia redditibus abundans valde numerosum & distantem populum habet, pro iis, qui ad ista loci juncti aut valde remoti sunt, constituitur capella, eique Vicarius perpetuus, assignata de proventibus parochialibus congrua portione, præficitur, *c. Ad obedientiam 3. de Eccles. adif. Gonzalez. Veniens 2. n. 6.*

Deinde institui debent auctoritate Episcopi, *c. Ad hac 3. prævio examine & quidem juxta formam, à Tridentina præscriptam Sess. 24. cap. 18. de Reform. ut aliqui volunt apud Garciam de Benef. p. 9. cap. 2. n. 289.* etsi cum ipso n. 149. & Gonzalez *ad Reg. 8. Gloss. 5. §. 4. n. 10.* hoc melius neget Barbofa *de Officio Episcopi alleg. 60. n. 31.* Ratio autem Episcopalem auctoritatem ad eorum institutionem exigendi est; quia ejusmodi vicarius eò ipsò; quòd canonicè & in titulum perpetuum conferatur, annumeratur in beneficiis ecclesiasticis, *c. Postulasti 27. de Rescript. ubi Innocentius III. Non enim inquit, carere beneficio debet dei, cui competenter de proventibus Vicaria perpetua est provisum: in beneficiis autem institutio de Jure ad Episcopum spectat, c. Ex frequentibus 3. de Instit. & c. Cum ex injuncto 12. in fine de Hæreticis, Glossa in Reg. 1. V. Beneficium in 6.* Eiusdem Episcopi arbitrio assignanda vicario est portio ex fructibus beneficii pro congrua sustentatione, quæ plerumque tertia aut major

major, vel etiam, non tamen quinquaginta scutis annuatim persolvendis, minor est, c. *Adhac cit. Trident. Sess. 7. cap. 7. de Reformat. & Pii V. Constit. quæ incipit Ad exequendum* edita calend. Novemb. 1567. Pillegrinus *Prax. Vicar. p. 1. f. 8. n. 6.* De portione ista ex instituto agatur *Lib. 3. tit. 48. art. 2. toto.* Hòc locò

Dubium movetur, an prævium examen etiam requiratur in institutione Vicarii perpetui capellæ vel Ecclesiæ parochialis, per unionem incorporatæ Ecclesiæ vel monasterio exempto. Quod rectè affirmant *cit. Barbosa alleg. 6. n. 47. id à S. Congreg. Cardd. Interpp. declaratum asserens, & Eminentiss. de Luca Theat. V. & J. ad Trident. disc. 37. n. 35.* Ratio est; quia, licet Episcopalis jurisdicção non afficiat talem Ecclesiam vel monasterium, imò & capellam vel Ecclesiam parochialem materialem, in qua cura animarum exercetur, afficit tamen Vicarium, qui in tali capella vel Ecclesia curam illam ex officio exercet, & populum, in quem ea exercetur, si capella vel Ecclesia plenissimò jure exempta non sit, non exemptos; atque idcirco rationi congruit; ut Episcopus tanquam Pastor ovium principalis inquirat, an clericus seu vicarius, ad illam præsentatus vel nominatus, sit idoneus minister, cui illas pascendi cura committitur possit. Ex qua ratione *DD. cit.* rectè inferunt, hujusmodi vicarium canonicè jam institutum visitari & corrigi ab Episcopo posse in iis, quæ ipsius munus & animarum curam concernunt; cum eadem ratio, quæ inquisitionè in idoneitate vicarii præsentati vel nominati institutioni præmitti, etiam in institutus gregis sibi commissi debitam curam gerat, inquiri oportere, dicitur, Laiman *de Elect. Pralat. q. 208. resp. 2.*

Demum, hujusmodi sive Perpetui Vi-

carii instituendi sunt, non liberè, sed ad præsentationem seu nominationem Rectoris principalis, qui parochiam suæ Ecclesiæ, dignitati, monasterio &c. unitam habet, ut desumitur ex c. *Ad audientiam cit. Glossa ibi V. Rectoris & à S. Congreg. declaratum, refert Garcias cit. cap. 2. n. 294.* Ad nominationem tamen ejusmodi Rectoris probabiliùs accedere debet consensus patroni, qui vicariæ perpetuæ Ecclesiam fundavit, construxit vel dotavit, ut cum Glossa *cit. tradit Sylvester V. Vicarius q. 2. dicto 3. & Laiman in c. Adhac cit. n. 3.* cum enim, Ecclesiæ factâ unionè, fundatori ejusque successoribus præjudicetur, æquum omnino est, ut in nominatione vicarii ipsius etiam consensus requiratur: nisi Ecclesia, ipsò consentiente, unita esset beneficio electivo, v.g. Prælaturæ; quia tali unionè jus præsentandi remissum & per unionem extinctum censetur, Laiman *l. cit.* Unde

Dubiù nascitur, an patroni consensus exposcat præsentatio Vicarii ad capellâ sive Ecclesiam filialem, propter parochiæ amplitudinem aliâve similem causam, constitutam, & Ecclesiæ parochiali tanquam matrici subiectam; id eam negat Glossa *in c. Adhac cit. V. Episcopi;* & contra affirmat Glossa *in c. Ad audientiam 3. V. Rectoris de Eccles. adif.* quarum pugnantes sensus in concordiam reducendi sunt beneficiò distinctionis; vel enim hujusmodi capella erecta ac dotata fuit ex proventibus, detractis ab Ecclesia parochiali ac matrice, vel aliunde in capellam collatis? Si prius, patroni quoque ipsius Ecclesiæ matriçis consensus, vel potiùs simultaneam ejus & Rectoris præsentationem vel nominationem requiri, cum Glossa *V. Rectoris cit. Zabarella in Clem. mic. hic & Sylvestro cit. q. 2. d. 3.* merito exigit Laiman *in c. cit. n. 4.* cum; quia in capellæ erectionem ac dotationem col-

lati &

lari & Ecclesie matrici detracti proven-
tus, licet immediatè ab Ecclesia ista, me-
diatè tamen saltem ab ipso ejusve majo-
ribus, Ecclesie matricis fundatoribus, pro-
veniunt: tum verò; quia partis proven-
tum detractio & translatione in capel-
lam ipsius juri patronatus obnoxia ma-
tricis Ecclesie beneficium minus estimabile
redditum est. Si posterius, quò tito-
lo patroni consensus ad Vicarii præsen-
tationem necessarius sit, non apparet. An
autem posteriori hòc casu præsentatio
Ecclesie matricis Rectori competat, di-
cetur ad Rubr. de Eccles. adif. n. 19.

7. Porro Vicarius Perpetuus, in Eccle-
sia parochiali cum congrua portione cano-
nicè institutus, in ea jus reale & verum
titulum acquirit; ut æquiparetur paro-
cho: & quæ de isto Jure statuta sunt, in
ipso habeant locum & observanda sint,
secundùm *Clement. unicam* Glossam in *c.*
Postulasti cit. V. Beneficium, Gonzalez *cit.*
s. 3. num. 21. Garciam *cit. cap. 2. n. 286.*
Barbosam in *Rubric. hic n. 15.* & Fagna-
num in *c. Ex parte 7. à n. 21.* Sic enim
primò ipsi competit tota actualis potestas
Parochialis & animarum cura, per Sacra-
mentorum aliorumque Divinorum ad-
ministracionem ex officio exercenda, Tu-
schus *Prætic. V. Vicarius conclus. 196. n.*
3. Fagnanus in *c. fin. n. 7.* ideòque Cura-
tus & animarum pastor vocatur, teste eo-
dem in *c. Ex parte 8. de Cleric. non resid.*
num. 67.

Secundò, sicut alius parochus, *c.*
Cum contingat. 29. c. Cum in tua 30. Sc.
de Decimis & c. Ad decimas 2. de Restit.
spoliat. in 6. sic etiam ipse Jure commu-
ni fundatam habet intentionem super
perceptione decimarum & aliorum ju-
rium parochialium, pro assignata sibi
congrua portione: & ubi nullus Rector
adest, vel unio non apparet, quoad om-
nes decimas & alia ejusmodi jura, ex de-

ciis, Rotæ à *citt. Gonzalez n. 26.* Garcia
n. 229. & Barbosa *Jur. Eccles. lib. 3. cap.*
6. n. 39. allegatis.

Tertiò, idem ipsi honor, locus & alia
parochorum prærogativæ debentur, *arg.*
can. fin. dist. 90. Gonzalez *cit. s. 3. n. 21.*

Quartò, sicut verus parochus, *c. La-*
cet. 14. de Elef. in 6. sic etiam vicarius
perpetuus, intra annum ab accepta paci-
fica vicariæ possessione, sacrum præben-
teratùs Ordinem sub illius amittenda po-
riculo suscipere: & sicut ille, *c. Quamvis*
nulli 2. de Cleric. non resid. sic etiam ipse
in Ecclesia sua personaliter residere so-
let, *Clement. cit.* junctâ Glossa *V. Sacro-*
dorium Panormit. in *Clem. cit. n. 4.* &
Fagnanus, declarat. Card. allegatis in *c.*
fin. cit. n. 2.

Quintò, sicut parochiam, *c. Cum*
cunctis 7. s. Inferiora de Elef. sic & vicari-
am perpetuam consequi nemo potest
ante annum ætatis vigesimum quintum,
saltem inchoatum, text. & Glossa *Clement.*
cit. V. Etate: & sicut alterius beneficii
parochialis, *c. De multa 28. de Prebend.*
sic etiam talis vicariæ, pacificè & irrevo-
cabilè possessione obtentâ, ipso Jure amittit
Vicaria aut aliud beneficium con-
tutum, quod priùs obtinebatur; cum per-
sonalem residentiam utrumque requirit,
c. 1. c. Provideas 2. & Clement. n. cit.
Glossa *ibi V. Admittendus & Barbosa in*
citt. cc. 1. & 2. utrobique *n. 2.*

Sextò, sicut in parochia & alio bene-
ficio Ecclesiastico, *arg. can. Sanctorum 2.*
& *arg.* à contrariò *Clement. unicam. ibi.*
Libere possint ad claustrum revocari, de
Suppl. neglig. sic etiam in hujusmodi vi-
caria canonicè institutis ab Ecclesia sua
liberè, hoc est, sine culpa vel alia iusta &
Jure expressa causa, removeri non potest,
c. Ad hoc cit. etiam mortuò, aut dignita-
tem vel beneficium suum, cui illa unita
est, amittente vel dimitte Rectoris
principa-

principali, Panormit. *inc. cit. n. 1.* Gonzalez *cit. §. 3. n. 22.* Barbosa *in c. cit. n. 3.* & alii DD. passim.

Septimò, sicut parochò, Ecclesiæ ipsius parochialis: sic vicariò perpetuò mortuò, renuntiante, privato &c. Vicaria vacat, hòc ipsò; quòd, sicut in Ecclesia illa parochus, sic ipse in Vicaria jus reale verumque ejus titulum obtinuerit, Lotterius *Lib. 3. de Benef. q. 33. n. 112.* Gonzalez *ad Reg. 8. Gloss. §. 3. n. 20.* & Corradus *Lib. 3. Prax. Benefic. cap. 9. n. 11. Vicaria*, inquam, non Ecclesia vel capella; cum enim istius titulum, dignitatis suæ titulo accessorium, obtineat prælatus Ecclesiæ vel monasterii, cui illa per unionem est in corporata, Vicarii obitu, renuntiatione, privatione, ipsius capellæ vel Ecclesiæ vacatio non inducitur, Glossa *in c. Ad hac cit. V. Removere & ibi Panormit. n. 2.*

10. Dubium de hujusmodi vicario est, an parochiæ administratio in Divinis ipsi competat, Rectore principali præsentate. Ratio dubitandi est; quòd ille vices gerat istius: cujus proinde præsentia vicarii potestatem saltem minuere, si non omnino tollere, videtur. Verùm hoc locum non habet in Vicario, qui per institutionem Episcopi verum titulum & jus reale in Vicaria est assecutus, ut de perpetuo est dictum. Unde, hòc invitò, parochianis Sacramenta aliàque Divina ministrare Rector principalis nec debet nec potest, ut cum Panormit. *in §. Qui verò cit. n. 15.* & Anchorano *in c. Exposuisti 33. de Præbend. n. 6.* docent Azor *p. 2. Instit. lib. 3. cap. 6. q. 2. in fine* Laiman *in c. Ad hac cit. n. 3.* & Rotæ decif. firmat

11. Barbosa *cit. cap. 6. n. 31.* Ratio est; quia in animarum curam se ingerere ex officio & munere proprio in Ecclesia aliqua nemo potest, nisi habeat titulum, illius curæ exercitium in Ecclesia illa respicientem,

Felinus *in c. Postulasti cit. n. 1.* talem autem titulum habet solus vicarius in Ecclesiæ vicaria, curæ animarum exercitium respiciente, canonicè institutus: non etiam Rector principalis; cum iste principaliter in prælatura vel dignitate, accessorie autem & in consequentiam tantum in Ecclesia illi unita institutus sit, institutione, non animarum curæ per Sacramentorum administrationem exercitium, sed alias prærogativas respiciente & conferente; atque idcirco parochus seu Curatus in habitu duntaxat, non in actu sit: neque in ipso exigantur conditiones & qualitates requisitæ in parochia seu curato actuali: sed eæ duntaxat, quas exigit dignitas vel beneficium, cui parochia ita est unita. Unde Canonicum, qui beneficium suo unitam habet Ecclesiam parochialem, neque vigesimum quintum annum attigisse, neque intra annum Sacerdotiò initiari, neque scientiam in parochia requisitam habere &c. teneri, docent & à S. Congreg. declaratum asserunt Laudati Garcias *p. 3. cap. 2. n. 179.* & Barbosa *in c. fm. n. 15.*

Neque ita, ut videri potest, penes 12. principalem residens cura habitualis frustranea est; quia, quantumvis non tribuat exercitium juris Parochialis in pertinentibus ad curam animarum, ei tamen asfert aut conservat nominandi Vicarium, & redditus parochiales, fere quoad potiorem partem, percipiendi jura: propter quæ parochia Rectoris principalis potius quam vicarii dicitur esse, Zabarella *in cit. Clement. quasi. 10.* & Laiman *in c. fm. cit. n. 2.* Quin ipsa quoque cura habitualis, penes Rectorem principalem residens, in actum prodire & exerceri potest tempore Vacationis Vicariæ, per obitum, renuntiationem, privationem Vicarii inductæ; cum, eò tempore, donec ab ipso præsentatus vel nominatus novus Vicarius ca-

Dd dd riuſ ca-

rius canonicè institutus sit, curam actualè, & Sacramentorū aliorūque Divinorum administrationē per seipsum vel deputandum à se Vicarium temporalem exercendam Reſtori principali adſtruat Laiman de Elect. Pralat. q. 208. in fine.

13. Temporaneus Vicarius eſt, qui ad gerendas in Eccleſia vices alienas cum congrua portione ſolummodo ad tempus aut conſtituentis voluntatem deputatur, cit. Gonzalez §. 3. n. 12. & Barboſa cap. 6. n. 50. cujuſmodi Vicarii conſtitui ſolent Inprimis, quando Eccleſia per Reſtoris obitum, renuntiationem, privationem vacat; tali enim caſu ei, donec de Reſtore provideatur, Vicarius dandus eſt, ex decreto Trident. ſeſſ. 24. cap. 18. pr. de Reformat. Deinde, quando in ea inſtitutus Reſtor Eccleſiam vel beneficium adminiſtrare per ſe ipſum non poteſt, propter defectum legitimæ ætatis, c. Ex ratione 2. de Ætat. infirmitatem, arg. c. De Reſtoribus 3. de Cleric. egrot. conſionem ad populum habendam, arg. c. Quod Dei §. de Statu monach. vel negotia & occupationes alias, præſertim neceſſitatis aut utilitatis Eccleſiæ cauſa ſuſceptas, arg. c. Adhuc 7. de Offic. Archidiacon. vel diverſitatem idiomatis in plebe, c. Quoniam 14. de Officio Ordin. vel propter juſtam & ab Ordinario approbatam abſentiam v.g. cauſa ſtudiorum, c. Relatum 4. de Cleric. non reſid. & c. Cùm ex eo 34. §. Porrò de Elect. in 6. vel peregrinationis ad pia & religioſa loca, præſertim ad terram Sanctam, c. ſin. de Voto. Et demum, quando Reſtor ex diſpenſatione ſimul obtinet duas Eccleſias parochiales vel alia beneficia curata, can. Et temporis 26. q. 1. aut Religionem ingreſſus in probatione verſatur, arg. c. De monachis 12. de Præbend. aut cùm, ſubſtitutò vicariò, Divini cultûs incrementum ſperatur, can. Illud & can. ſeq. 7. q. 1.

Gonzalez à cit. n. 12. Azor cit. p. 2. lib. 3. cap. 6. q. 3. & Barboſa cap. 6. n. 50.

Ex hujusmodi autem cauſa vel impedimento aliquo, cùm officiò ſuo ſuſcipi non valet Parochus, eſt ad breve v.g. vicarius vel duarum aut etiam trium beneficiarum tempus, can. Si quis in clero p. q. 1. Vicarium, ex Sacerdotibus ab Ordinario approbatis, conſtituere, eique parochiale officiū committere propriè auctoritate queat, Panormit. in §. Quæritur cit. n. 12, & Joan. Andr. in c. Quæritur eo cit. n. 2. ad longum tamen aliquot menſium tempus vicarium ſibi ſubſtituere volenti conſenſu ordinarij opus eſſe non obſcurè inſinuat Tridentinum, ſeſſ. 23. cap. 1. V. Eadem omnia de Reſ. decernit, Parochos à ſuis Eccleſiis abſentibus non poſſe, niſi per duos vel tres menſes de licentia & relicto Vicariò ab ipſo Epifcopo deputandò; hoc enim decretum Synodus Parochos ad longum v.g. decem menſium tempus ſibi Vicarium ſubſtituendi facultatem competere, clarè negat Sanchez lib. 3. de Matrim. diſp. 31. n. 11. Ejuſdem Ordinarij eſt, parochò defuncto, ejus Eccleſiæ adminiſtrationem & animarum curam idoneo vicario committere, donec ei de proprio Reſtore provideatur, ex ejuſdem S. Concilij decreto ſeſſ. 24. cap. 18. de Reſ. Barboſa cit. cap. 6. n. 50.

Dico, Parochò; quia defuncto Vicariò perpetuò Vicarium temporalem deputare pertinet ad prælatum Eccleſiæ vel monaſterij, cui beneficium parochiale eſt unitum; à quo tamen deputandum pro exercenda animarum cura ab Epifcopo diœceſis Ordinario eſſe approbatum vel prævio examine approbari, eſt neceſſe, cit. Gonzalez §. 3. à n. 35. Garcias cap. 2. n. 93. & Barboſa Lib. 3. Jur. Eccl. cap. 6. n. 63. in hanc rem allegantes Reſ. decifionem.

Vicarius autem ita ab hujusmodi præ-

lato, parochō, vel ipso Episcopo deputatus aut ad tempus substitutus, licet quod parochia ei in titulum non conferatur, ad nutum amovibilis, ac proinde beneficiarius non sit, ut cum Rebuffo *Tit. de Nominat. quest. 14. n. 62.* notat idem Barbosa *n. 58.* curam tamen aliasque functiones parochiales omnes exercet instar ipsius parochi; quod ad Ecclesiam tedeunte vel, si ab ipso constitutus est, mortuo, ipsius officium ferè cessat, Vallens. *ad hanc Rubr. §. 1. n. 4.*

17. Dubium hic movetur, an vicarium sibi substituere etiam Vicarius possit. Non quidem Perpetuum, *c. Clericos 4.* cum enim talem sibi substituere nequeat parochus ordinarius, penes quem est cura tam habitualis quam actualis, hōc ipsō; quod extra casus Jure permisos Ecclesie deservire teneatur per se ipsum, *§. Qui verò cit. ipse quoque* autoritate Episcopi op^o habet, si Vicarie jus in alium transferre velit, *arg. c. Admonet. 4. de Renunt.* Sanchez *cit. n. 1.* sed Temporalem: circa cujus constitutionem non eadem perpetui & temporalis vicarii est potestas: illum enim, si à parochia, cujus Vicarius est, ad breve v.g. duorum aut etiam trium hebdomadarum tempus absit, Vicarium sibi substituere non prohiberi, in *c. Clericos cit.* docent Ant. de Butrio *in fine* & Laiman *n. 1.* quod, juxta dicta, æquiparetur vero parochō, & curam atque administrationem ordinariam non minus quam iste obtineat, Innocent. *in c. Tua 5.* ac proinde, quoad vicarii substitutionem, non minus ipsi quam isti sit permiffum. Si verò præfens muneri suo supereffe ob infirmitatem per se ipsum non valeat, ad longius duorum saltem mensium tempus Vicarium sibi substituendi potestatem ei adfruit *cit. Laiman n. 1. in fine* & cum eo Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 18.*

18. Iste verò, sive Vicarius solum tern-

poraneus, etsi tanquam delegatus ad universitatem causarum, quando functionibus peragendis solus non sufficit, cooperatorem assumere, eique unam vel alteram causam seu partem jurisdictionis subdelegare non prohibeatur, *arg. l. & §. 1. ff. Quis & à quo appell. de Jure tamen Vicarium etiam ad breve tempus substituere, eique totam suam jurisdictionem committere non potest.* Ita cum S. Thoma *Quod lib. 12. art. 33.* & Sylvestro *V. Vicarius quest. 5. cit.* Sanchez *num. 15.*

De Jure, inquam; quia vi consuetudinis vicarios etiam temporales tantum, ob infirmitatis vel aliam causam officio suo fungi non valentes, istud ad breve tempus, aliis demandare posse & passim consuevisse, testis est Adrianus *quest. 5. de Confess. dub. 2.* Rationem, cur vi consuetudinis possint, Sylvester & Sanchez *l. cit.* in tacitam licentiam refundunt; hōc ipsō enim; quod Episcopi hujusmodi consuetudinem sciant, eique non contradicant, in Vicecuratos sive Vicarios temporales in parochiis institutos, tacite consentire præsumuntur, & ejusmodi substitutionem approbare.

ARTICULUS II.

De Vicario Jurisdictionis Episcopalis Generali.

SUMMARIUM.

20. *Iste vel diversam ab Episcopo constituyente:*
 21. *Vel eandem cum ipso jurisdictionem habet,*
 22. *Ut Vicarius generalis respectu totius Diocesis.*
D d d d 2 Vicarius